wasto maad, kinnisotud, ukse ees. Kuhho ta önneto selle rojoga piddi minnema? Ühto jöudis kätte; rahwa öiskamminne, ja jodikutte kärrin ja mürrin kaswas ikka suremaks. Kord tõusis Juhhani süddames se kurri mõtte: „wõttan öige kätte ja warrastan siin ühhe hea hobbose, eht wahhetan sellaja ühhe hea tälku wasta selle wanna rojo ärra, siis salgan ärra et ma jonud olnud, ja kinnitan wennale ja issale' et ma hobbosid ollen wahhetand; mehhed on teik jua täis, ja ükski ei märka tähhele panna, mis minna teen." Pois sirrutas jubba käe wälja, et küllamehhe hobbost rakkest lahti wõtta, ja omma assemelle panna, agga käsi langes mahha ja se wanna katekismusse sanna: „sinna ei pea mitte warrastama", tulli temma mele. Seäl ta pattune nüüd seisis sures waewas, wärrises kui awa leht, ja häbbenes isse ennese ülle. Oh minno armsad wannemad, kui paljo ollete teie minnole head teinud ja waat' mis tempo minna teile teen! Minna ollen se kaddund poeg; kas sinna, mo armas issa, wõttad mind ka weel wasto, nenda kui se issa, kellest piibli-ramatus loeme, omma poega wasto wõttis? Sa wõttad küll mind wasto, ma tean sedda, agga ma ei julge sulle omma süüd tunnistada, ma ollen seks liig nõdder. Nenda sõdisid poisi süddames head ja kurjad mõtted, ja Jummala waim olleks wimaks wõito sanud, kui mitte üks uus äppardus põlleks sündinud. Wanna

raudja kukkus äkkiste aiste wahhel mahha, kui olleks püssiga salwatud. — Jättame nüüd Juhhani nattukesseks aiaks omma kahjo kandma, ja watame järrele, kus meie Kustas on, ja mis temma seddamaid teinud. Temma läks, mis meil jubba teada, rahwa sekka, watama kust osta eht wahhetada juhtuks. Hobbosid olli müa kül ja wahhetada weel rohkem, agga ei se passind ialdes meie Kustasselle. Ta käis ümberkaudo keik laada-turro läbbi, ilma et omma tahtmisse järrele oddawa hinna eest ühte noort hoost leidis; wimaks sai ühhe wanna pappaga kokko, kes kahhe hobbosega, möllemil õlle tut otsa ees, tassa illokeste, Arjo wärrawa poolt ladale tulli. Alkasid kahhekesti jutto aiama, ja kauplema. Hoostel polnud süüd leida, ollid möllemad nored, täis rammus ja kerge josuga. Kõrwi eest tahtis wanna 60 Rubla, wõigo eest 45 Rubla. Wõig olli ka tulline hea loom, pissut wähhem kui teine. Kustas pakkus wõigo eest 40 Rbl.; sest wahhetada wanna ei tahtnud, ütteldes, et olla muidogi liiga lojosid toita. Saiwad kaupa. Kustas maksis 41 Rubla 70 Kopp. wälja, ja läks, hobbone tagga järrel, wenda otsima. Ei wenda egga hobbosid põlnud kuskil leida. Kül ta sõelus riistati ja põigiti keik turro läbbi: keik ilma aego. Läks siis ka trahteri pole, ja wata! seal leidis ta wenna üpris sure hädda sees.